

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 60 kr., za četrt leta 50 kr. — Naročnina se pošilja upravništvu v tiskarni sv. Cirila, Koroške ulice, št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobe se v tiskarni in pri g. Novak-u na volikem trgu po 5 kr.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrtice, če se natisne enkrat 5 kr. dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Celje in Celjski okraj.

Naš deželni zbor je v svoji seji, dne 19. novembra 1889 sklenil postaviti, naj se mesto Celje loči iz okrajnega zastopa in naj ta postava stapi v veljavo z dnem, ko se razglasi. Z njo je pač ustregel želji nemških Celjskih mestnih gospodov; ti so pri volitvi v okrajni zastop propali, vsled tega pa je okrajni zastop postal jim zoperen do dna njih nemškega srca.

Kakor je znano, izrekli so se zoper to željo nemških Celjanov jako odločno že slovenski poslanci v deželnem zboru. Ali nemška večina je ustregla vse eno srčneje želji Celjanov, ter je sklenila zakon, da se izloči mesto Celje iz okrajnega zastopa.

Zato je pa tudi okrajni zastop v svoji seji dne 20. januarja 1890 sklenil izjavo proti temu sklepu deželnega zbora in sicer na c. kr. namestništvo ter v njej poudarja blizo to-le: Le-ta sklep se je v dež. zboru storil samo vsled jako površne prošnje, katero je vložil slavni mestni zastop Celjski, a prav bi se bilo brž spodobilo zaslišati prej tudi sam okrajni zastop, v katerega spadajo tudi vse kmetske občine Celjskega okraja, in te so gotovo bistveno zadete v tem vprašanju.

V računu o dohodkih in stroških leta 1888 se kaže, da je bilo v tem letu dohodkov, s 25 % prikladami na direktne davke vred, 42.407 gld. 53 kr., stroškov pa 41.182 gld. 9 kr.

Med njimi znašajo stroški za vzdrževanje cest, za cestnike in delavce $\frac{1}{2}$ gld. 19.133 gld. 14 kr., šolske doklade 7 % 9826 gld. 67 kr., stroški za uravnavo Savinje 4271 gld. 60 kr.

Že iz teh števil je razvidno, da so bremen našega okrajnega okraja prav velika, posebno stroški za okrajne ceste, od katerih se največji del združuje ravno v mestu Celji tako, da ima Celje od teh cest največ dobička, ali pa vsaj toliko, kakor katerikoli trg ali vas v tem okraju.

Po vsej pravici morajo torej vsi ti stro-

ški tudi ostati vkupni, to je, mesto Celje bode moralo od teh stroškov vselej doplačevati del, ki na-nj spada; ali tudi administracija teh cest pouzročuje stroškov, ki so izraženi v plači tajnika, v najemnini in drugih stroških za pisarno, v potnih stroških itd.

Okrajni zastop daje tudi štipendije in različne podpore, ki so celemu okraju z mestom vred na korist. Opozarjamo, da je celo prejšnji slavni okrajni zastop dovolil podvzetnikom pl. Lapp u in Klemensievicz-u za zidanje železnice Celje-Velenje znesek za 40.000 gld. O tej obljubi se sedaj ne izreče, jo-li še ima za obstoj, toda na noben način ne bi mogel sedanji okrajni zastop, ko bi se od njega ločilo mesto, na-se vzeti tako velikanskega dolga, če bi se sedaj mesto Celje brez vsake uredbe naravnih in postavnih stroškov izpustilo iz okrajne zaveze.

Opozorujemo le na točko 3 deželne postave od 17. decembra 1874, št. 31. drž. zak. iz leta 1875, po katerem se morajo pri vsakem razdruženju jedne občine v več občin, prej ko se izreče ločitev, natanko vrediti vsa vprašanja o prejšnjem vkupnem premoženju in o vkupnih bremenih, in le-ta načela morajo veljati se ve, da tudi, če se hoče ločiti jedna občina iz okraja.

Enaka načela tudi izraža § 20 deželnega reda o priliki, ko so vse dolžnosti prejšnjih stanov prešle na deželni zbor in v katerem je tudi določeno izraženo ono načelo zaradi izločitve okrajev. Namenjeno pretrganje zveze med okrajem in Celjsko mestno občino bi pouzročilo silne zmešnjave in prepire.

Celjsko mesto je vložilo prošnjo za izločitev od okraja le zato, ker je takozvana nemško-liberalna stranka pri zadnji volitvi v okr. zastop ostala v manjšini, in slavni deželni zbor to sprevidevši, bi moral po našem menjenju že principijelno zavrniti prošnjo; ker pa je ni zavrnil, pričakujemo od visoke vlade, da bode spoznala nevarnost, katera leži v prizadevanju, da stranka, katera pri volitvi ostane v manjšini, hoče izstopiti in razrušiti dotično na pod-

lagi konstitucionalizma osnovano korporacijo! Ako se takim prizadevanjem manjšine ustreže, bi to rušenje državnih korporacij s časom moralo v nevarnost spraviti organizacijo države same.

O vsem drugem opozarjamo na izjave, katere so storili o tem predmetu deželni poslanci in kmetske skupine našega okraja v deželnem zboru, izjavljamo, da se popolnoma strinjamo z nazorji, katere so oni izrazili v visoki deželni zbornici.

Izvolitev lavantinskih škofov.

(Dalje.)

Novi škof se zdaj zopet povrnejo k svojemu altarju in tako oba škofa pri svojem altarju bereta sv. evangelje in vero.

Nekdaj so kristjani prinašali vina in kruha, kedar so prihajali k sv. meši. Duhovnik je iz darov odločil, kolikor je trebalo za sv. daritev; kar je bilo odveč, to je bil mešnikov prevžitek. V spomin te krščanske navade pri škofovem posvečevanju novi škof sam oskrbi darove ter se zbog tega pred darovanjem zopet poda pred škofa posvečevalca, ki sedeč pred altarjem, sprejema njegove darove.

Novi škof daruje dve sveči, dva kolača belega kruha in dva sodca vina, in sicer sodec belega in sodec rdečega ali črnega vina; sodca sta pozlačena a obroči so posrebrnjeni. Sveči novi škof daruje, da škofa posvečevalca zagotavlja, da bo vernim vedno prižigal luč sv. vere ter gojil v njih srcih gorečo ljubezen do Boga, a da bo tudi s svojim lepim izgledom syetil čredi, da bodo videli njegova dobra dela ter hvalili Očeta, ki je v nebesih. Hleba pomenita, da bo škof svojim vernim vsak čas lomil kruha besede božje, in jim bo zlasti tudi privoščil „živega kruha, ki je prišel iz nebes“. Vino slednjič, „ki oveseljuje srce človeče“, svedoči, da hoče posvečenec svojo visoko in težavno službo z veseljem opravljati, — Bogu v čast in v dušni blagor izročeni mu ovčie, da tako oveseli nevesto svojo — sv. cerkev.

Na to stopijo vsi štirje škofje pred tisti altar, pri katerem škof posvečevalec mešuje, in posvečevalec in posvečenec pri istem altarju nadaljujeta daritev sv. meše. Oba škofa imata le eno samo hostijo in eden in isti kelih. Kedar škof posvečevalec povzdiguje sv. hostijo in posvečeni kelih, kleči škof posvečenec tik njega in ponižno moli v podobi kruha in vina živega Boga.

Pri sv. obhajilu povžije najpred škof posvečevalec polovico posvečenega kruha in vina, in z drugo polovico pita mladega svojega brata in škofa, prav kakor če golob pita golobčeka. Škof posvečenec pa ne prejme sv. obhajila kleče, ampak stojé tik posvečevalca.

Pomenljiv je res obred, da oba škofa jesta isti kruh, da pijeta iz istega keliha ter tudi ob enem opravljata daritev sv. meše. Obred ponavlja molitev Jezusovo gledé apostolov, katere je on sam posvetil. „Sveti Oče ohrani jih v svojem imenu, katere si mi dal, da bodo eno, kakor tudi mi. Pa ne prosim samo za nje, ampak tudi za tiste, kateri bodo po njih besedi v mene verovali; da bodo vsi eno, kakor si ti oče v meni, in jaz v tebi“.

Ob konci sv. meše blagoslovi škof posvečevalec škofovsko kapo, in jo novemu škofu postavi na glavo, in isto tako rokavice, katere mu potem na roke natakne. Škofovsko kapa, ki ima dva vrha, je podoba čudnih rožičkov, katere je imel svoje dni Mojzes nastavljene, ko je prišel s sv. gore, in spominja mladega škofa, da mu bo treba moči in zvestobe Mojzesove ter popolnega znanja sv. pisma starega in novega zakona. Rokavice imajo tudi svoj poseben pomen. Kakor je namreč mati Rahela svoje dni roke svojega ljubljence, sina Jakoba, zavila v kozličevo kožico, da bi bil podoben starejšemu svojemu bratu Ezavu ter tako dobil blagoslov svojega očeta Izaka, isto tako tudi novi škof stopi pred altar s pokritimi rokami ter se postavi pred obličje Očeta nebeskega, da bi po sveti daritvi za-se in za verne svoje zadobil njegov preobilni blagoslov.

Slednjič novi škof zapoje iz polnega srca „Te Deum laudamus“, in med prepevanjem hvalne pesni vodita pomožna škofa novoposvečenega škofa po cerkvi doli in gori, da ga ljudstvo vidi. Vrnivši se pred altar, da prvokrat slovesni škofovski blagoslov.

Zdajci še gre novi škof na epistelsko stran altarja, se obrne proti škofu posvečevalcu, se mu trikrat globoko nakloni, in tudi trikrat zaporedoma — vselej z višjim glasom — zapoje: „Na mnoga leta!“ Ko so naš premilostni škof zapeli pesen, jih je krasota cerkvenih obredov, visokost nove časti, pa tudi miloba škofa posvečevalca tako pretresla, da so obnemagali, in da so jim nadškof morali nasproti iti, da so jih potolažili.

Na zadnje se bere še evangelje sv. Janeza. Bere pa ga novi škof pri svojem altarji. In s tem je skončano škofovsko posvečevanje.

(Dalje prih.)

Gospodarske stvari.

Tržna cena za sadje.

Cena sadju na debelo je bila na Dunaji do 28. januarja ta-le: Jabolka: renete rjave 25—40 kr., za klg., renete rmene 25—40 kr., maršlanček štajarski 20—26 kr., vince (batulenke) 20—30 kr., jabolka za kuho 20—24 kr., grozdje 95—100 kr., orehi 24—40 kr. za klgr.